OSB-İMES İŞÇİ BÜLTENİ

"İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!"

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 330 — Temmuz 2008 * Fiyatı: 25 YKr

OSİM-DER'li işçiler yeni döneme hazır!

OSB-İMES İşçileri Derneği 3. Olağan Genel Kurulu gerçekleşti!

OSB-İMES İşçileri Derneği 3. Olağan Genel Kurulu 22 Haziran'da dernek binasında gerçekleştirildi. Bülten, broşür ve ozalitlerle çağrısı yapılan ve bir haftalık yoğun bir çalışmaya konu edilen genel kurul 50 kişilik katılımla oldukça canlı bir atmosferde başarıyla yapıldı.

Havzadaki çalışma koşulları ve OSİM-DER'in 4 yıldır sürdürdüğü mücadeleden kesitler sunan sinevizyon gösteriminin ardından divan kurulunun yerini alması ile genel kurul programı başladı. Divan Başkanı seçilen TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu, konuşmasına tersaneler cehenneminden Ümraniye'ye tüm mücadele coşkularıyla selam getirdiğini söyleyerek başladı.

"Kapitalizm bataklıkta çırpınıyor!"

Nihadioğlu'nun yaptığı kısa konuşmanın ardından açılış konuşmasını yapmak üzere kürsüye OSİM-DER Başkanı M. Ali Karabulut geldi. Karabulut konuşmasında dünyada ve Türkiye'de sermayenin işçi ve emekçilere yönelttiği saldırıları ve bu saldırılar karşısında sınıf mücadelesi tablosuna değindi. Kapitalizmin bir bataklıkta çırpındığını ifade eden Karabulut "Tarihsel ve bilimsel gerçekler ancak ve ancak sınıf eksenli bir mücadeleyle yol alınabileceğini gösteriyor. Bizler de bölgemizde içi sınıfı mücadelesini güçlendirmeye çalıştık." dedi. İki genel kurul arasında OSİM-DER'in gerçekleştirdiği çalışmalara değindi. Yürütülen mücadeleler sonucunda OSİM-DER'in bölge işçileri için bir adres olduğunu belirten dernek başkanı, bu noktaya gelinmesinin arkasında dernek çalışmasının dört yıllık çabası ve öncesindeki mücadelelerin birikimi olduğunu vurgulayarak konuşmasını noktaladı.

Konuk konuşmaları

Açılış konuşmasının ardından genel kurula katılan konuklara söz verildi. İlk olarak BDSP adına bir konuşma yapıldı. BDSP temsilcisi servet–sefalet kutuplaşmasının olanca hızıyla büyüdüğünü, baskı ve şiddetin de sömürüye paralel olarak arttığını söyledi. Bu koşulların işçi ve emekçilere "Ya kapitalist barbarlık içerisinde çöküş, ya sosyalizm!" tercihini dayattığını belirten konuşmacı, tek kurtuluş yolunun sosyalizm olduğunu vurguladı.

BDSP temsilcisinin ardından HSGGP adına Metalurji Mühendisleri Odası'ndan Çetin Durukanoğlu söz aldı. 12 Eylül'den bugüne saldırıların artarak sürdüğünü belirten Durukanoğlu, fabrikalar, eğitim, sağlığın ardından toprağın, suyun da bu saldırılara kurban gittiğini söyledi. HSGGP deneyimini aktaran Durukanoğlu, bu mücadelenin öneminin iyi kavranması gerektiğini de sözlerine ekledi. Birleşik mücadeleye vurgu yaptı. Konuk konuşmalarında son olarak İstanbul Tabip Odası'ndan Süheyla Ağkoç söz aldı. SSGSS karşıtı mücadele içerisinde OSİM-DER'le tanıştığını belirten Ağkoç, İMES duvarlarının ardındaki cehennemi OSİM-DER sayesinde öğrendiğini, bundan sonra da OSİM-DER'le dayanışma içinde olacağını belirtti.

Kurumsal işleyişteki gelişim...

Konuk konuşmalarının tamamlanmasıyla verilen aranın ardından 2. bölümde çalışma raporunun görüşülmesine geçildi. Bu bölümde derneğin geçmiş süreci çeşitli yönleri ile değerlendirildi. Kuruluş sürecinden itibaren dernek çalışmasının içinde yer alan bir üye söz alarak 4 yıl içinde dernek çalışmasının aldığı mesafeyi vurguladı. Derneğin tüzüğünde "tabanın söz ve karar hakkı"nın temel bir madde olarak var olduğunu ve bunun bir bakışın ürünü olduğunu ifade etti. Çalışmaların yönetim kurulu ile değil tüm üyelerin katılımı ile planlandığını ve hayata geçirildiğini, özellikle son bir yılda aylık üye toplantıları bu işleyişin daha da güçlü hal aldığını söyledi. Derneğin önünde fabrikalarda komiteleşmek gibi bir hedef olması gerektiğini vurguladı.

Derneğin kurumsal işleyişine ilişkin yapılan konuşmaların ardından başka bir üye söz alarak birleşik mücadele ile grev ve direnişlerde sınıf dayanışmasının önemini vurguladı. Çalışma raporu üzerine yapılan görüşmelerin ardından çalışma raporu ve mali rapor oylanarak oy birliği ile aklandı.

Önergelerde canlı tartışmalar...

Çalışma raporunun oylanmasının sonrasında divana çeşitli önergelerin sunuldu ve yeni dönem çalışmasına ilişkin tartışmalara geçildi. İlk önerge büyük 15-16 Haziran işçi direnişine ilişkin verildi. Bu büyük direnişin önemli dersler içerdiği ve halen işçi sınıfına yol gösterdiği ifade edilerek "işçilerin ihtilal provası" olan bu önemli eylemin her yıl çeşitli etkinliklerle anılması kararı alındı.

Sonrasında sosyal yıkım saldırılarının kapsamı ve mantığına ilişkin bir tartışma ile birlikte sosyal yıkım saldırılarına karşı mücadelenin kararlılıkla sürdürülmesi, bu çerçevede birleşik mücadele hattının daha da güçlendirilmesi için çaba harcanmasına karar verildi.

Derneğe ait resmi bir web sitesinin oluşturulması ve işçi sınıfını bölüp parçalamaya hizmet eden ayrımcı politikalara karşı mücadelenin devam ettirilmesini vurgulayan önergelerin ardından işçi sınıfının eğitimi konusunda bir önerge verildi. İşçilerdeki sınıf bilincini geliştirecek ve güçlendirecek bir eğitim sürecinin başlatılması oybirliği ile karar altına alındı.

Yine başka bir önerge dernek çalışmalarında tekstil sektörüne de gereken ağırlığın verilmesi, bu alanda da çalışmaların yoğunlaştırılması üzerine oldu. İş kazalarına karşı çalışmaların ve mücadelenin güçlendirilmesi de genel kurula sunulan bir başka önerge idi. Tüm bu önergeler canlı tartışmaların ardından oybirliği ile kabul edildi.

Fabrika komiteleri ile 2. Ümraniye İşçi Kurultayı'na!

Genel kurulda divana sunulan son önerge sene sonunda 2. Ümraniye İşçi Kurultayı'nın gerçekleştirilmesine ilişkin idi. Önerge üzerine yapılan ilk konuşmada sınıf hareketinin toplam tablosuna kısaca değinildikten sonra bölge işçilerinin bu tablo içindeki konumu kısaca aktarıldı. Bölge işçilerinin son dönem hareketliliğinde oynamaları gereken rolü yeterince oynamadıklarını söyleyen konuşmacı işçi sınıfının toplamı ile birlikte bölge işçilerinin de çözümünün bir genel grev olduğunu, ancak grevin hakkıyla gündeme gelebilmesi için örgütlü bir hazırlık yapılması gerektiğini vurguladı. 2,5 yıl önce gerçekleştirilen Ümraniye İşçi Kurultayı'nın bu yönde mütevazi bir adım olduğunu, sınıf hareketinin son dönem gelişme tablosu içinde bölgenin örgütleme sorununun bir kez daha masaya yatırılması gerektiğini ifade etti.

Bir başka konuşmacı söz alarak 1. Ümraniye İşçi Kurultayı'nın örgütlenme sürecine değinerek fabrika komitelerinin önemine vurgu yaptı. Sendikaların mevcut tablosundan yola çıkarak sendikalı işyerlerinde de çalışmaların yoğunlaştırılması gerektiği üzerine yapılan bir konuşmanın ardından bir kez daha fabrika komitelerinin yaratılması ve işlevli hale getirilmesi, 2. Ümraniye İşçi Kurultayı'nın gerçekleştirilmesi hedefi ile birlikte karar altına alındı.

Yapılan seçimlerin ardından genel kurulun kapanış konuşması yeni yönetim adına M. Ali Karabulut tarafından gerçekleştirildi. Karabulut yaptığı kapanış konuşmasında bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da dernek çalışmalarının tüm üyelerin aktif katılımı ile gerçekleşeceğini belirterek, tüm üyeleri bölge işçilerinin mücadelesini büyütmek için mücadelede daha da aktif bir şekilde rol almaya çağırdı.

Genel kurula katılan işçilerden...

Bu cehennemi yaratanlardan hesap soracağız!

OSB İMES İşçileri Derneği ile 3 yıl önce tanıştım. 2. Olağan Genel Kurulu'na katılma şansım oldu. Bu mücadele sürecinde 3. Genel Kurulu'na giderken derneğimizin bu havzadaki iddiası bölge işçilerini örgütlemek olmuştur. Ve nitekim OSB ve İMES'in cehennem, işçilerinse köle olmayacağı sürekli olarak dile getirmiştir. Bu cehennemi yaratanlardan, yaptıklarının hesabını bölge işçilerinin örgütlü ve militan mücadelesiyle sorulacağı bilinciyle sürekli bir çalışma yürütmüştür.

Derneğimiz bu kararlılığını 3. Genel Kurulu'yla bir kez daha öncü işçilerle beraber dosta düşmana göstermiştir. Patronların ve onların devletinin sosyal yıkım saldırılarında da bölge işçilerinin sesi olarak "Genel grev, genel direniş"in örgütlenmesi gerektiğini dile getirmiştir.

Bununla kalmayıp birçok talebi söylemden çıkarıp eyleme dökmüştür. Bu iki genel kurul arasında önemli adımların atıldı. Zengin tartışmaların yapıldığı ve öncü işçilerin kararlılığının hissedildiği 3. Genel Kurul bunun en somut kanıtı olmuştur.

OSB ve İMES'te örgütlü işçiler kazanacak!

İMES'ten bir metal işçisi

Merhaba,

Ben Samandıra'da çalışan bir işçiyim. OSİM-DER 3. Genel Kurulu'nu çok faydalı buldum. Herkesin bir görüş bildirmesi, herkesin görüşünün alınması, bu görüşlerin değerlendirilmesini çok anlamlı ve önemli buldum. Başka yerlerde olduğu gibi sadece yöneticilerin dediği olmuyor. Herkesin katılımıyla kararlar alınıyor, çalışmalar yapılıyor.

İşçi sınıfının, emekçilerin faydasına bir şeyler yapılması önemli. İşçi sınıfının bilincinin artması için uğraşılıyor. Burada insanlar samimi, saygılı, insanlar önemseniyor.

Mücadele konusunda kenetlenmiş bir arkadaşlık var. Kolektif olarak çalışan bir yardımseverlik var. Paylaşım var. Bilgilenmek konusunda kolektif bir yardımlaşma ve dayanışma var. Güzel sonuçlar vereceğine inanıyorum.

"Bu ses greve gideceklerin ayak sesleridir!"

İstanbul Büyükşehir belediyesine bağlı ilçe belediyelerinde ve Anakent'te toplu sözleşme süreçleri devam ediyor. Belediye işçilerinin örgütlü olduğu Belediye-iş Sendikası ve Genel-iş Sendikası bugüne kadar birçok belediyede grev kararı asmıştı. TİS görüşmeleri tıkanan Büyükşehir Belediyesi'nde de 17 Temmuz günü Belediye-İş Sendikası kitlesel bir yürüyüş yaparak grev kararını asmak istedi. Örgütlenmelerin önündeki engellerin kaldırılması, atılan işçilerin geri alınması, işçilere yönelik baskıların durdurulması istemek, Toplu Sözleşmelerde dayatmalara hayır demek için yürümek isteyen belediye işçilerinin karşısına bir kez daha sermayenin kolluk güçleri dikildi.

"İşçiye değil, çetelere barikat"

Edirnekapı otobüs durağında toplanarak Büyükşehir Belediyesi'ne doğru yürüyüşe geçmek isteyen 3 bin belediye işçisinin önü polis tarafından kesildi. Yürüyüşün engellenmesi kitle tarafından "Baskılar bizi yıldıramaz!", "İşçiye değil çetelere barikat!" sloganlarıyla karşılandı. Görüşmeler sonuç vermeyince belediye işçileri en önde "En büyük güç örgütlü güçtür" yazan Belediye-İş Sendikası pankartını açıp kol kola girerek barikata yüklendi. Kitlenin bir kısmı barikata yüklenerek barikatı aşmayı başardı. Kitlenin büyük çoğunluğu barikatın yan tarafına yönelirken kolluk güçleri kitlenin etrafını sararak gaz bombası ve panzerlerden tazyikli su sıkarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. Yer, yer geriye çekilen kitle tekrar toplanarak barikata yüklendi ve yine gaz bombaları, tazyikli su ve coplarıyla karşılaştı. Bir süre daha saldırılara direnen kitle geriye çekilerek Topkapı, Fatih ve Vatan caddesini kullanarak Saraçhane parkına doğru yöneldi.

"Bu ses greve gideceklerin ayak sesleridir!"

Saraçhane parkında toplanan kitle buradan Büyükşehir Belediyesi'ne yürümek istedi. Fakat kolluk güçleri burada da kitleyi engellemeye çalıştı. Kitlenin Belediye önüne gelmesinin ardından basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasını Belediye-İş Sendikası 2 Nolu Şube Başkanı Hasan Gülüm yaptı. "Bu sesler grev öncesinde işçilerin kendi hakları için greve gideceklerinin ayak sesleridir... Biz halkların kardeşliği, barışın olduğu bir ülkede, demokrasinin tüm kurallarıyla işlediği, örgütlenmenin önündeki engellerin olmadığı bir düzenleme ile hepimizin insanca, eşit yaşadığı bir düzenin tarafıyız." diyen Gülüm örgütlenmek isteyen işçilerin işten atılmasına karşı DESA'da, Cerrahpaşa'da, Çapa'da ve tersanelerdeki ölümlerin karşısındaki direnişlerin, Toplu Sözleşmeden kaynaklı grevde bulunan E-Kart, Ünilever işçilerinin ve belediye işçilerinin mücadelelerinin görmezden gelindiğini vurguladı. Konuşmanın ardından Belediye İş Sendikası aldığı grev kararını Büyükşehir belediyesi

Ümraniye'de grev kararı...

Belediye-İş Sendikası 6 No'lu Şube, 10 Temmmuz günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile toplu sözleşme görüşmelerinin devam ettiği Ümraniye Belediyesi'ne grev kararını astı. Saat 11.30'da belediye binası önünde gerçekleştirilen ve yaklaşık 80 kişinin katıldığı açıklamayı Belediye-İş Sendikası 6 No'lu Şube Başkanı Hasan Koç yaptı.

Grev kararını belediye girişine asmak isteyen sendika yöneticilerine ilk önce izin verilmek istenmedi ve kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Belediye-İş üyesi işçiler çevik kuvvet baskısına ve grev kararının asılmasının engellenmesine tepki gösterdiler. İşçilerden bazıları "Bizim davamız ekmek davası, kimseyle bir alıp veremediğimiz yok, biz hakkımızı istiyoruz ve bu yüzden grev kararı aldık. Buraya bu kadar çevik kuvvetin yığılmasını anlamıyoruz" dediler. İşçiler eylemde, 'En büyük güç örgütlü güçtür' pankartını açtılar.

Sınıftan haberler

Çağ Temizlik işçileri direniyor!

İstanbul Üniversitesi'ne bağlı Çapa, Cerrahpaşa ve Haseki Hastaneleri'nde çalışan temizlik işçilerine bireysel kölelik sözleşmesi dayatılıyor. Bu dayatmalara karşı Belediye-İş'te örgütlü 670 işçi 1 Temmuz itibariyle direnişe geçti. Direnişlerini eylemler, yürüyüşler, toplantılarla devam ediyorlar.

Uzel'de sabır taştı

3 aydır ücretlerini alamayan Türk Metal Sendikası'nda örgütlü olan Uzel Makine işçileri 10 Haziran 2008 tarihinde fabrika önünde toplanarak eyleme geçtiler. Şimdiye kadar Türk Metal çetesinin türlü engelleme girişimleriyle seslerini çıkartmayan işçiler için alamadıkları ücretleri patlama noktası anlamına geliyor.

Lastik sektöründe grev bitti

İzmit ve Adapazarı'ndaki Goodyear, Brisa ve Pirelli lastik fabrikalarında 14 gün süren grevde anlaşma sağlandı. 31 Mayıs'ta başlayan ve 14 gün süren grev sonunda imzalanan toplu iş sözleşmesinde ücretlerde ilk yıl için yüzde 14, 3. ve 4. altı aylık dönemlerde ise enflasyon oranında artış ve sosyal haklarda da enflasyon oranlarında artış sağlandı. Ayrıca sözleşme uyarınca 1 Haziran 2008 tarihinden itibaren işçiler için Özel Sağlık Sigortası geçerli olacak.

E-Kart'ta greve devam!

Yaklaşık 2 yıldır sendikalaşma mücadelesi yürüten E-Kart işçileri bir ayı aşkındır hakları için grevdeler. Patronun sendikaya üye işçinin niteliği ve sayısı üzerinden iş mahkemesine yaptığı itiraz kabul edilmedi. Kocaeli 1. İş Mahkemesi, 16 Temmuz günü verdiği kararla bir aydır süren grevin devamı için herhangi bir yasal engel olmadığını beyan etti. Mahkeme, işyerindeki sendikaya üye işçi sayısının grevin devam ettirilmesi için yeterli olduğuna karar verdi.

Tuzla'da mücadele devam ediyor...

Tuzla tersaneler havzasında kuralsız çalışma gün geçtikçe derinleşiyor. 3 Temmuz günü Kocatepe Tersanesi önünde 7 işçinin ücret alacakları için Tersane İşçileri Birliği Derneği direnişe geçti. Direnişteki işçilere patronlar, taşeronlar ve polis demir sopalar, coplarla saldırdı. Saldırıları direnişle cevaplayan işçiler 3 günlük direnişlerinin ardından ücretlerini aldılar.

İMES'te iş kazası

23 Haziran günü saat 12.00 sıralarında İMES Sanayi Sitesi D Blok 404 Sk. No:8'de bulunan ATA DÖKÜM de bir patlama gerçekleşti. Patlamanın döküm kazanındaki bakımsızlıktan kaynaklandığı öğrenildi. Patlama sonucu işyeri sahibi ve bir işçi yaralandı. Yaralı işçinin durumunun ağır olduğu öğrenildi. Patlamanın ardından OSİM-DER çalışanlarının yaptığı araştırmada işyerinin tabelasının dahi bulunmadığı ve firmaya ait herhangi bir kaydın olmadığı öğrenildi.

Bir işçi-işveren toplantısından yansıyanlar!

Ben Dudullu'da bir metal fabrikasında çalışıyorum. Fabrikada uzun süredir aylık ücretlerimiz gecikerek ödeniyordu. En son geçen ay 10 günden fazla geciktirilerek verildi. Tüm sorularımıza rağmen bir açıklama yapma gereği bile duymadılar. "Ha bugün ha yarın verilecek!" vb. söylemlerle oyalamaya çalıştılar. Bunun üzerine birkaç arkadaşla birlikte bir dilekçe hazırladık. Dilekçede aylık ücretlerin gecikmesiyle ilgili toplantı talebinde bulunduk. Bunu diğer işçi arkadaşlara imzalatmaya çalıştık, ancak başarılı olamadık. İmza atmayan arkadaşlar ise gerekçe olarak "Dilekçe ile bir şey olmaz, değişmez!" diyorlardı. Biz de dilekçe vermenin bir şey değiştirmeyeceğini bildiğimizi, ancak bu durumu kanıksamadığımızı ve kabul etmediğimizi bilmeleri gerektiğini söyledik. Ayrıca, bir açıklama yapma zorunluluklarının olduğunu hissettirmemiz gerekiyordu. Ancak dilekçeyi buna rağmen imzalamadılar.

Bundan bir-iki gün sonra (artık iyice çileden çıkmıştık) hala ücretlerin ödenmemiş olması ve bununla ilgili bir açıklama yapılmaması üzerine 5-6 arkadaş patrona giderek toplantı istediğimizi söyledik. Ertesi gün öğle çayında toplantı yapıldı. Toplantıda bir tarafta işçiler, öbür tarafta patron, yardımcıları, şefler, muhasebe temsilcileri vardı. Toplantıda ücretlerimizin geç ödenmesi ve bu durumla ilgili bir açıklama yapılmamasından şikayetçi olduğumuzu söyledik.

Patron piyasada nakit para dönmediğini, çeklerle iş yapıldığını vb. söyleyerek kendince gerekçeler ileri sürdü. Kalite müdürümüz ise daha da ileri giderek "Piyasa böyle, benim daha önce çalıştığım yerlerde de böyleydi" diyerek "ücretlerin geç ödenmesine alışın" demeye getirdi. Biz bu duruma itiraz ettik. Bir-iki kez gecikmeyi anlayışla karşılayacağımızı ancak bu durumun 5-6 aydır sürdüğünü, buna rağmen bir açıklama yapma gereği bile duyulmadığını söyledik. Üstelik ücretlerimizin her zaman ayın 1 ile 5'i arasında verildiğini,

ödemeyi ayın 1'i ile 10'u yaparak zaten süreyi uzattıklarını, bu haliyle de gecikme yaşanınca ayın ortasında ücretlerimizi aldığımızı ifade ettik. Bir arkadaşımız da ücretlerin ayın 1 ile 5'i arasında verilmesi gerektiğini söyledi.

Tartışmaların sonunda bundan sonra ücretlerin zamanında ödenmesini sağlayacaklarını bir-iki günlük gecikme olursa yazılı olarak açıklama yapacaklarını söylediler. Toplantı böylece sona erdi.

Şimdilik taleplerimizi patrona kabul ettirmiş olduk. Bundan sonra nasıl davranacaklarını ise hep birlikte göreceğiz. Ancak bildiğimiz bir şey var ki o da tek başına toplantı, dilekçe vb. yöntemlerle patrona taleplerimizi kabul ettiremeyeceğimizdir. Patronun taleplerimizi kabul etmesini sağlayan bizlerin öfkesi, birlikteliği ve kararlılığı idi. Bununla birlikte üretimden gelen gücümüzü bildiğimizi ve gerektiğinde kullanacağımızı patrona hissettirebilmiş olmamızdı. Çünkü bizlerin asıl gücü üretimden gelen gücümüzdür. Bizler eğer hakkımız olanı almak istiyorsak patronların kâr musluğuna elimizi atmamız gerekiyor. Yani ellerimizi şaltere götürmemiz gerekiyor.

Dudullu'dan bir metal işçisi

Herşeye zam, işçiye zam yok!

Peynir fiyatı %2, tavuk %26 arttı. Sebze %25, pirinç %130, ekmek %16,6, elektrik %21, su %20 zamlandı. Kira fiyatlarına %25 artış sabitlendi.

Bunlar yetmiyormuş gibi haziran sonunda yapılan bir düzenleme ile sokak aydınlatmaları da faturalara eklenecek. İşçilere yapılan zam ise %5! Harca harcayabildiğin kadar.

Zamlar arttıkça biz işçilerin ücretlerinin de artması beklenir. Ama bu bekleyiş boşunadır. Patronların ve onların devletinin tek derdi daha fazla kâr elde etmek olduğu sürece sırtımızdan daha fazlasını kazanmanın hesabını yapacaklardır.

Buna en basit örnek biz işten çıkarıldığımızda kullanılması gereken bizlerin ücretinden kesilen işsizlik fonuna aktarılan paralardır. Bu fon bile bizim sigorta primlerini ödemesi gereken patronlara aktarılıyor. Bizlerden ise aynı ödentiler kesilmeye devam edilecek. Yani hiç yararlanamayacağımız fona aktarılmaya devam edecek.

Sokak lambalarının faturaya yansıtılması başka bir örnek. Normalde bu hizmeti belediyenin karşılaması gerekir ama bu durumda fatura yine bize kesilecek.

Benim burada kafam karışıyor. Bize hep ilkokuldan beri şunu öğrettiler "verdiğiniz vergiler size yol, su, elektrik olarak geri dönecek!". Elektriği sokak lambası dahil ben ödeyeceksem bu vergiler nereye gidiyor.

Bütün bu olanlara artık alışmış durumdayız. Benim aklıma şu geliyor. Bu kötü alışkanlığa yenik düştüğümüz sürece bu böyle devam eder ve sömürü her gün biraz daha katmerleşir. Bu gidişe bir dur demek gerekir. İnsanca yaşanabilir bir dünya kurmak bizlerin ellerinde. İnsanca yaşamaya yeten bir ücret, onurlu bir gelecek için mücadele etmeliyiz.

Samandıra'dan bir işçi

İşçilere seslenmek istiyorum...

Merhabalar,

Sizlere yaşadığım bir olayı anlatmak istiyorum. Daha önce çalıştığım işyerinden sendikal faaliyetten dolayı çıkarıldım. Aradan iki yıl gibi bir zaman geçti.

Geçenlerde orada bizlere karşı olan patron yanlısı bir arkadaşımla karşılaştım. Ve onla hesaplaşmaya başladım. O hesaplaşmayı her işçi arkadaşımın yaşamasını ve yapabilmesini isterdim. Çünkü içeride at koşturan, fabrika sahibinden daha fazla havlayan, işçilere söz hakkı tanımaya tahammül edemeyen, her şeyi çok bilen o insan bir anda şuurunu kaybetti. Çünkü sokakta gerçekle baş başaydı. Ne patronu ne de dayısı vardı. Karşısında o hakir gördüğü işçi vardı.

İşçilere seslenmek istiyorum. Bülten aracılığıyla çağırıyorum onları sokağa, meydanlara, alanlara. Bir tek benden ne olur diye endişeye kapılmayın, kız kadın bir şey yapamayız diye düşünmeyin. Çünkü ben de bir kadınım. Kadın işçiler de sendikal faaliyette öncü ve mücadeleye katılımcı olmalı. İşçi gücünü ve insan değerini mücadele meydanlarında gösterelim.

Hak verilmez alınır!

Ben AND Sanayi Sitesi'nde çalışan bir işçiyim. Hep söylediğimiz 'hak verilmez alınır' sözüne ilişkin yaşadığımız bir örneği sizlerle paylaşmak istiyorum.

Geçen günlerde fabrikamızda bir imza kampanyası düzenlendi. Bu aralar senelik izinlerin verilmesi bekleniyor. Yasalarda izinlere iki günlük yol izni daha verilmiş. Bunu bilmiyordum ama bizim fabrikada bu uygulanmıyormuş. Bunun için dilekçe yazılarak imzalar toplandı. Çoğu işçi imza attı. Atmayanlar azınlıkta kaldı.

Çoğu arkadaşım sonuç almak konusunda umutsuz ve karamsar olmasına rağmen ben umutluydum. Aradan bir-iki gün geçtikten sonra haber geldi. Dilekçe kabul edilmişti. Hatta haberi getiren arkadaş imza atmayan işçilere "Sizler imza atmadınız, bu haktan yararlanamazsınız!" diye söyleniyordu.

Evet ortada bir kazanım vardı. Bu kazanım anlamlıdır. AND Sitesi işçileri olarak bu kazanımdan ders çıkarmak gerekiyor. Tabii ki başka fabrikalarda çalışan işçi kardeşlerimiz için de geçerli bu.

Başka sorunlar karşısında da haklarımızı aramak, hesap sormak konusunda tutum almalıyız. Mesela yaklaşık üç ay önce AND Sitesi'nde bir iş kazası gerçekleşti. O zaman kimse olay nasıl sonuçlandı, yaralılara ne oldu, kazanın sorumluları kim diye sorgulamadı. Oysa benzer bir duyarlılığı, birlik ve beraberliği burada da göstermeliydik.

Kazadan sonra fabrikalarda önlemler alınmaya başlandı. Peki ama kaza olana kadar neredeydiler? Ya da bizler niye "Önlem alın, makinelerin rutin kontrolünü yapın!" demedik. Sonuçta bu tür kazalar hepimizin başına gelebilir. Hem yaşadıklarımızdan ders çıkarmamız hem de bizi bizden başka düşünenin olmadığını görmemiz gerekir.

AND Sitesi işçilerinde gözlemlediğim bir şey var. Hemen hemen hepsi işçilere yapılan zamların yetersizliğinden şikayetçi. Senelik izinlerde olduğu gibi zamlar konusunda da bir şeyler yapabiliriz. Bu cesareti kendimizde görebilmeliyiz. Sonuçta kaybedecek bir şeyimiz yok. Ama birlik olursak kazanacak çok şeyimiz var. Önce kendimize sonra sınıf kardeşlerimize güvenmeliyiz. Patronlar her ne kadar bizleri bölmeye, parçalamaya, yalnızlaştırmaya çalışsa da bizler birlik olmalıyız. Çünkü zaten patronların istediği de bu. İşçiler birbirlerine güvenmesin, ırk, din ayrımı yapsın, yalnızlaşsın ki bende istediğim gibi davranamıym diye düşünmektedirler.

Patronların saldırılarına karşı tüm sınıf kardeşlerimi daha onurlu ve insanca bir yaşam için mücadeleyi yükseltmeye çağırıyorum.

AND Sanayi Sitesi'nden bir işçi

İşçi sınıfı uyuyan bir dev!

Ben fabrikada çalışan bir kadın işçiyim. Çalışmayı seviyorum ve kendi ayaklarım üzerinde durmak için çalışıyorum. Sabah saat 8:00'den akşam 19:00'a kadar çalışıyorum. 15 dakika bir çay paydosumuz var, nefes almamıza yetmiyor. Öğlen paydosumuz yarım saat, o da yemeğimizi yiyene kadar geçiyor. Bizim yemeği beğenip beğenmememiz ise kimsenin umurunda değil. İster ye ister yeme.

Patron saat 11:00'de geliyor, başlıyor bağırmaya. O gittikten sonra da ustalar başlıyor. Tuvalete gitmek için bile izin alıyoruz. Hep çalışıyoruz ve hiç para yok. Cumartesi günleri bile çalışıyoruz. Çünkü paraya doymayan aç köpek gibi patronlarımız var. Bizleri devamlı oyalayıp sigortalarımızı yapmıyorlar. Tek bir dertleri var, daha fazla kazanmak.

Fabrikalardaki, işyerlerindeki haksızlıkları yazmakla bitiremem. Çünkü hepsi sömürü cehennemi. İşçi sınıfı ise uyuyan bir dev. Bu devin gücünün farkına varması ve uyanması gerekiyor. Buradan bütün işçi arkadaşlara sesleniyorum. Haksızlıklar karşısında sessiz kalmayalım. Bizleri bizden başka kimseler kurtaramaz. Çünkü ezilen ve sömürülen bizleriz. Her şeyin en iyisini hak eden de bizleriz.

İMES'ten bir kadın işçi

2008-2010 metal grup TİS'leri yaklaşıyor...

Sermayeden hakkımızı almak için ihanete geçit vermeyelim!

2008-2010 metal grup TİS'leri yaklaşıyor. Onbinlerce metal işçisini ilgilendiren bir süreç yaklaşıyor.

Asalak metal patronları her grup TİS'ini işçilerin olan haklarını da gaspetmek için kullanıyor. MESS patronları bir önceki TİS'lerde "iş yasasının denkleştirme" maddelerini geçirmeye çalıştı. Hatta daha ileri giderek yasada yer almayan esnekleştirme maddelerini öne sürdü. Esnek üretime ilişkin bazı maddeler zaten daha 4857 sayılı İş Yasası yürürlüğe girmeden Türk Metal'in ihaneti ile TİS'lere girmişti. Esnekliği arttıran yeni maddeler ise işçilerde oluşan hassasiyet üzerine geri çekildi. Ama patronların büyümesiyle övündükleri metal sektöründe işçiler üç kuruşluk zamma razı edilmiş oldu.

MESS'in bu sene de aynı saldırıları hayata geçirmeye çalışması oldukça yüksek bir ihtimal. Yakın zamanda yaptıkları bir araştırma daha da ileri gideceklerinin işaretlerini veriyor. Araştırma örgütlü ve örgütsüz işletmelerdeki işçilerin çalışma koşullarını karşılaştırıyor. Sonuç olarak örgütlü işçilerin daha az çalışarak daha fazla ücret aldıklarını, esnek üretimin MESS üyesi işyerlerinde çoğunlukla uygulanamadığını söylüyorlar. Bu durum MESS'in bu TİS'lerde de pervasız saldırılarına devam edeceğini gösteriyor.

Türk-Metal çetesiyle Çelik-İş, MESS'le kolkola!

Grup TİS'lerin en can alıcı sorunu sendikal ihanettir. '98 dönemini dışta bırakırsak her dönem Türk Metal çetesi MESS'le kolkola davranmıştır. Göstermelik bir takım çıkışlar, açıklamalarla dönemi geçiştirmekte, grev kararları almakta, ama ne hikmetse son anda MESS'le anlaşmaktadır. 2006-2008 buna iyi bir örnektir. Bayram arifesinde tiksinti verici bir üç kağıtçılıkla işçilere "süper bir sözleşme" imzalandığı söylenebilmişti. Esip gürleyen Türk Metal çetesi bayramı fırsat olarak değerlendirmiş, bayrama birkaç gün kala TİS'i imzalamıştı. Tatili

fırsat bilip işçilerden gelecek tepkileri bir nebze olsun geçiştirmişti. Çelik-İş'te Türk Metal'in peşinden aynı hızla TİS'i imzalamıştı. Birleşik Metal de Türk Metal'in ihanetinin ardından yine kötü bir sözleşmeye imza atmış, onbinlerce metal işçisine önderlik etme cesaretini gösterememişti.

Metal işçileri;

2008-2010 metal grup TİS'lerinin bir önceki dönemlere benzemesini istemiyorsak, var olan haklarımızı korumak ve yeni haklar kazanmak istiyorsak aktif olarak mücadele etmeliyiz. Fabrikalarda "TİS komiteleri" kurmalı, kendi TİS taslaklarımızı hazırlamalıyız. Bu taslakları sendikalara ve MESS'e kabul ettirmek için mücadele etmeliyiz

Bu süre içinde bölgemizde oluşturacağımız bir TİS platformu ile diğer fabrikalarla ortak hareket etmek gerekiyor. Bu platformlarda hangi sendikaya üye olduğumuz önemli olmamalı. Önemli olan MESS'e ve sendikal ihanete geçit vermemek için ortak bir şekilde mücadele edebilmektir. MESS patronlarını ve sendikal ihanet çetelerini ancak bu şekilde dize getirebiliriz.

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Ümraniye'den metal işçileri

Egemenlerin oyunlarına kanmayacağız!

Düzen güçleri devlet içinde daha etkin yer tutmak adına birbirleriyle kıyasıya mücadele ediyorlar. AKP'nin kapatma davasına yanıtı Ergenekon operasyonu oldu. Bir yanda düzenin bekçisi ordu kanadı Yargıtay Başsavcısı eliyle kapatma davası açarak AKP kanadını sıkıştırmaya çabalıyor. Diğer taraf ise emekli paşaları, ulusalcı gazetecileri ve işadamlarını gözaltına alıp tutukluyor.

Bu dalaş sürerken birbirlerinin kirli çamaşırlarını ortalığa döküyorlar. Yıllardır mücadelenin önüne geçebilmek için kullandıkları kirli yöntemlerin bir kısmı da soruşturma tutanaklarına geçiyor. Buna son örnek ise operasyonda gözaltına alınan JİTEM'ci Osman Akgün oldu. Susurluk'tan tutun da Kürt halkına yönelik operasyonların ve katliamların içerisinde yer alan Akgün'ün, Gazi katliamının da baş aktörlerinden olduğu ortaya çıktı. Bu azılı katilin yıllardır devlet yöneticileriyle ilişkisi de açığa çıktı.

Ulusalcı kanat ise kendini savunurken "Ergenekon hayal ürünüdür" demekle yetindi. Tüm bunların "emperyalistlerin oyunları" olduğunu söyleyip durdu. Haksız da sayılmazlar. Yıllardır kontrgerilla örgütlerinin ABD'nin ve diğer emperyalistlerin maddi-manevi destekleriyle var olduğu biliniyor. Topu emperyalistlere atanların saklamaya çalıştığı ve yalan söylediği nokta ise kendilerinin de bu güçlerin piyonları olduğu ve yıllardır işçi-emekçilerin karşısında emperyalistlerin çıkarları için çalıştıklarıdır.

Egemenler kendi aralarında daha fazla güç ve iktidar için çatışırken işçi ve emekçiler sözkonusu olduğunda birleşmektedirler. Daha fazla çıkar ve rant savaşı yürüten düzen güçleri ekmek kavgasının üzerine örterek emekçileri

kendilerine yedeklemeye çalışmaktadırlar. Sağlık, emeklilik, kıdem tazminatı gibi haklarımızın birer birer gasp edildiği, saldırılara karşı toplumsal muhalefetin yükselmeye, grev ve direnişlerin yaygınlaşmaya başladığı günlerde gündemin değiştiğini görüyoruz. Emekçilerin ilgisi ve dikkatleri düzen güçleri arasındaki çatışmaya çekiliyor. Halkların katili, emekçi düşmanı düzen güçlerinin safına yedeklenmeye çalışılıyor.

İşçi ve emekçilerin mücadelesinin önünü kesmek, zihinlerini bulandırıp sorunları unutturmak için bizlerin de bu kavgada bir taraf olması isteniyor. Böyle bir durumda bizlerin seçimi egemen kastlardan birine yedeklenmek olamaz.

Kendi içlerinde ne kadar kavga etseler de işçi ve emekçiler söz konusu olduğunda birleşenlerin, emeğimize, ekmeğimize, geleceğimize göz dikenlerin karşısına bizler de birlik olarak çıkmalıyız. Kendi sorunlarımız etrafında birleşerek, hakkımızı aramalıyız, mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Sivas katliamının 15. yılında...

Katillerden hesap soralım!

15 yıl önce sermaye devletinin gerçekleştirdiği Sivas katliamının acısı yüreklerimizden ve hafızalarımızdan silinmedi.

Sermaye devleti sömürücü düzeni korumak için bugüne kadar birçok katliam gerçekleştirdi. Sivas, Maraş, Çorum, Gazi, 19 Aralık, Ulucanlar'da olduğu gibi. Katil devlet egemenliğini sürdürmek için tüm toplumsal muhalefeti sindirmeye çalışıyor. Kürt-Türk, Alevi-Sunni ayrımlarını kullanarak işçi ve emekçileri birbirlerine karşı kışkırtmaya çalışıyor.

Yıllardır Kürt halkına karşı yürüttükleri kirli savaşta kardeşi kardeşe kırdırdılar. Kürt ve Türk emekçiler arasına şovenizm zehirini akıttılar. Her eşitlik çığlığını bombalarla susturmaya çalıştılar.

Kardeşler;

Dün Sivas, Maraş, Çorum ve Gazi'de katledenler bugün işçilere ve emekçilere saldırmaya, baskı uygulamaya devam ediyorlar. Her geçen gün çalışma koşulları ağırlaşmakta, çalışma süreleri artmakta, ücretler düşmektedir. Bunlar yetmiyormuş gibi sağlık ve emeklilik hakkımıza da el koydular. Artan zam ve vergilerle ücretlerimiz gün geçtikçe erimektedir. İşsizlik büyümekte, yoksulluk artmaktadır.

Peki bizler bugüne kadar yapılan katliamların, yaşadığımız yoksulluk ve sefaletin hesabını sormak için ne yaptık?

Dostlar;

Gelecekte yeni katliamlar yaşamamak, savaşsız ve sömürüsüz bir dünya kurmak, haksız ve kirli savaşlara son vermek için katil devletten ve onun sahibi patronlardan hesap soralım.

Bunun yolu işçilerin örgütlü, birleşik mücadelesinden geçmektedir. Gün gelecek işçilerin bilincindeki bulanıklık yerini mücadele azmine bırakacaktır. İşte o zaman çürüyen düzeni yıkarak on yıllardır özlemini duyduğumuz sosyalist işçi devletini kuracağız.

Sultanbeyli'den emekçi bir kadın

OSB-İMES İŞÇİLERİ DERNEĞİ
OSİM-DER
Y. Dudullu Mah. Kerem Sok. No: 5/3 (MODOKO Camii arkası) ÜMRANİYE
TEL: 0 (216) 540 35 80 e-mail: osimder@yahoo.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 330 * Fiyatı: 25 YKr * Temmuz 2008 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel: 0 (212) 621 74 52
Baskı: Özdemir Mat. * Adres: Davutpaşa Cad. Güven San. Sit. C Blok No: 242 Topkapı/İST * Tel: 0 (212) 577 54 92